

ченинъ (изговаря пат=пжтъ). Пжтътъ е неравенъ; растителностъ, ливади, бабаци [verbascum], sambucus, множество непознати растения, отчасти цвѣтна. Живописецътъ е пропжтувалъ много мѣста; говорили ми за единъ манастиръ въ Тракия, гдето неговиятъ баща видѣлъ старъ български законникъ, за Витошкия върхъ. Миларовъ каза, че е необходимо да пжтувамъ до 2 месеца. Живописецътъ чудесно умѣе да се разправя съ селянитъ, въ Бояна билъ 45 дена, всички го знаятъ. Намѣри учителя Георги, старъ шопъ въ народна носия. Селото има 84 кжщи, 32 воденици, въ училището 36 деца, а 67 не ходятъ. Влѣзохме въ черквата. Сравняване на ликоветъ, много добре е предадено лицето на деспината и царицата, царътъ вече въ оригинала е неясенъ, севастократорътъ има донѣкжде друга физиономия. Живописецътъ хубаво ги е възпроизвелъ, има похвата на сжщата школа (въ Трѣвна баща му и дѣдо му сж били живописци, първоначално тамъ не е имало нищо, изкуството било пренесено тамъ отъ Охридъ; друга по-слаба живопись срѣщаме въ Самоковъ и Разлога — Рилско; нѣма руско влияние, терминитъ изглеждатъ гръцки). Единъ европейски живописецъ всичко би идеализиралъ. Боитъ излизатъ, като се намокрятъ съ слюнка. Силно се ронятъ (главно Конст. Асѣнъ). Азъ свѣряхъ надписа — всичко съ помощта на малки восьчни свѣщици. Странна липса на освѣтление въ предверието. Въ дѣсната ниша фигура съ неузнаваемо лице: прѣстави се равъ **вжж** **алтиниръ** || . . . **мировъ сѣнъ**. Даскалътъ казва, че е „Владимировъ“. Наоколо светии: **сѣнъ сава**, **сѣнъ андон**, на тава-на чудесата на св. Никола; св. **Барвара** надѣсно отъ вратата, **сѣнъ евдими** и т. н. Въ предверието въ дѣсния жгълъ до Конст. Асѣнъ въ кжта се подава долната живопись и отъ страна *διξη της*, букви подобни на писмото на вотивния надписъ—гръцки надписъ отъ XIII столѣтие! отъ времето на Комненитъ, следователно, манастирътъ е по-старъ отъ Конст. Асѣнъ. Отвѣнъ—гдето е олтарътъ се виждатъ тухли, предверието е отъ камъкъ и тухли; поѣта bene вжтре стари греди. Долу подъ ликоветъ изкача тухла, мазилката е изтрита. По пода кжсове отъ орнаментиранъ камъкъ (растителенъ мотивъ) и кржгли камъни, споредъ даскала ужъ воденични камъни. Да е имало тждѣва манастиръ, тукъ никой не знае. Презъ детинството на даскала, черквата е била съборена, расла трева по покрива, обновена била на 1845. год., има и надписъ за това. Въ вжтрешната частъ ликоветъ сж нови; въ жгъла български борецъ въ бронирана риза съ подбрадъкъ, живописецътъ се изкачи нагоре, но не можа да достигне надписа, нѣмахме стълба. На върха самоковска живопись и коринтски капителъ, странитъ му около 70 см. Вратата (нова предстройка) е желѣзна, пълна отвѣнка съ коршуми — отъ времето ужъ